Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

29. července 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Směrnice 92/43/EHS – Články 2, 4, 11, 12, 14, 16 a 17 – Systém přísné ochrany živočišných druhů – *Canis lupus* (vlk obecný) – Lovecké využití – Hodnocení stavu populací dotčeného druhu z hlediska ochrany – ‚Nepříznivý a nevhodný' stav tohoto druhu z hlediska ochrany – Využití neslučitelné se zachováním nebo obnovou příznivého stavu druhu z hlediska ochrany – Zohlednění všech nejnovějších vědeckých poznatků"

Ve věci C-436/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Vrchní soud Kastilie a Leónu, Španělsko) ze dne 30. června 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 1. července 2022, v řízení

Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

proti

Administración de la Comunidad de Castilla y León,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: A. Arabadžev (zpravodaj), předseda senátu, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin a I. Ziemele, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL): M. J. Gil Ibáñez, abogada, a A. I. Fernández Marcos, procuradora,

– za Administración de la Comunidad de Castilla y León: D. Vélez Berzosa, letrada,

– za španělskou vládu: původně I. Herranz Elizalde, poté M. Morales Puerta, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: španělština.

– za finskou vládu: H. Leppo, jako zmocněnkyně,

– za Evropskou komisi: C. Hermes a E. Sanfrutos Cano, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 25. ledna 2024,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 2, jakož i článků 4, 11, 12, 14, 16 a 17 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206, s. 7) ve znění směrnice 2013/17/EU ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. 2013, L 158, s. 193) (dále jen „směrnice o stanovištích“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) (Sdružení pro ochranu a výzkum vlka iberského, Španělsko) a Administración de la Comunidad de Castilla y León (Správa autonomního společenství Kastilie a León, Španělsko), ve věci návrhu podaného ASCEL a znějícího na zrušení rozhodnutí Dirección General del Patrimonio Natural y Política Forestal de la Junta de Castilla y León (Generální ředitelství pro přírodní dědictví a lesnickou politiku Kastilie a Leónu, Španělsko), kterým se schvaluje plán oblastního lovu vlka v honebních oblastech severně od řeky Duero v Kastilii a Leónu v loveckých sezónách 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022 ze dne 9. října 2019 (dále jen „rozhodnutí ze dne 9. října 2019“), a dále znějícího na uložení žalované v původním řízení, aby zaplatila náhradu škody za každého jedince uloveného v průběhu těchto loveckých sezón.

Právní rámec

Unijní právo

3 První bod odůvodnění směrnice o stanovištích zní:

„[…] zachovávání, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí, včetně ochrany přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin je základním cílem v obecném zájmu [Evropského] [s]polečenství, jak uvádí článek [191 SFEU]“.

4 Patnáctý bod odůvodnění této směrnice uvádí:

„[…] pro některé druhy rostlin a živočichů je třeba vytvořit obecný systém ochrany na doplnění směrnice [Rady] 79/409/EHS [ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. 1979, L 103, s. 1)]; […] by měla být provedena opatření pro péči o některé druhy, pokud je to nutné vzhledem ke stavu jejich ochrany, a to včetně zákazu určitých metod odchytu nebo usmrcování, přičemž za určitých podmínek mohou být přípustné odchylky“.

5 Článek 1 písm. i) směrnice o stanovištích stanoví:

Pro účely této směrnice se:

[…]

i) ‚stavem druhu z hlediska ochrany' rozumí souhrn vlivů působících na příslušný druh, které mohou ovlivnit jeho dlouhodobé rozšíření a početnost jeho populací na území uvedeném v článku 2

[…]"

6 Článek 2 této směrnice stanoví:

„1. Cílem této směrnice je přispět k zajištění biologické rozmanitosti prostřednictvím ochrany přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na evropském území členských států, na které se vztahuje Smlouva.

2. Cílem opatření přijímaných na základě této směrnice je zachování nebo obnova příznivého stavu z hlediska ochrany u přírodních stanovišť, druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v zájmu Společenství.

3. Opatření přijímaná na základě této směrnice musí brát v úvahu hospodářské, sociální a kulturní požadavky a regionální a místní charakteristiky."

7 Článek 4 uvedené směrnice stanoví:

„1. Na základě kritérií stanovených v příloze III (etapa 1) a na základě příslušných vědeckých informací navrhne každý členský stát seznam lokalit, v němž bude uvedeno, jaké typy přírodních stanovišť z přílohy I a jaké druhy z přílohy II, původní pro toto území, se na jednotlivých lokalitách vyskytují. U druhů živočichů, které obývají rozsáhlé oblasti, musí tyto lokality odpovídat místům v přirozeném areálu rozšíření těchto druhů s takovými fyzikálními nebo biologickými faktory, jež jsou nezbytné pro jejich život a rozmnožování. […]

Seznam spolu s informacemi o každé lokalitě musí být do tří let po zveřejnění této směrnice předložen [Evropské] [k]omisi. […]

[…]

4. Jakmile je lokalita významná pro Společenství přijata postupem podle odstavce 2, vyhlásí příslušný členský stát co nejdříve a nejpozději do šesti let tuto lokalitu jako zvláštní oblast ochrany a podle významu lokality stanoví priority pro uchování nebo obnovu příznivého stavu z hlediska ochrany u typu přírodního stanoviště uvedeného v příloze I nebo druhu uvedeného v příloze II a pro ekologickou soudržnost sítě NATURA 2000 a také podle toho, jak jsou tyto lokality ohroženy postupným znehodnocováním nebo zničením.

[…]"

8 Článek 11 téže směrnice stanoví, že „[č]lenské státy sledují stav přírodních stanovišť a druhů zmíněných v článku 2 z hlediska jejich ochrany se zvláštním zřetelem na prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy“.

9 Článek 12 směrnice o stanovištích stanoví:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro vytvoření systému přísné ochrany živočišných druhů uvedených v příloze IV a) v jejich přirozeném areálu rozšíření, který zakazuje:

a) veškeré formy úmyslného odchytu nebo usmrcování jedinců těchto druhů v přírodě;

b) úmyslné vyrušování těchto druhů, zejména v období rozmnožování, výchovy mláďat, přezimování a migrace;

c) úmyslné ničení nebo sběr jejich vajec z volné přírody;

d) poškozování nebo ničení míst rozmnožování nebo míst odpočinku.

[…]“

10 Článek 14 této směrnice stanoví:

„1. Pokud to na základě sledování podle článku 11 pokládají členské státy za nezbytné, přijmou opatření zajišťující, že odebírání jedinců druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin uvedených v příloze V z volné přírody, jakož i jejich využívání bude slučitelné se zachováním jejich příznivého stavu z hlediska jejich ochrany.

2. Pokud jsou taková opatření pokládána za nezbytná, musí zahrnovat další sledování podle článku 11. Taková opatření mohou mimo jiné zahrnovat zejména:

– nařízení týkající se vstupu na určitá území,

– dočasný nebo místní zákaz odebírání jedinců z volné přírody a využívání určitých populací,

– regulace období a/nebo metod tohoto odebírání jedinců,

– uplatňování pravidel lovu a rybolovu při odebírání jedinců, která berou v úvahu ochranu takových populací,

– vytvoření systému povolení k odebírání jedinců nebo systému kvót,

– regulace nákupu, prodeje, nabízení za účelem prodeje, držení za účelem prodeje nebo dopravy za účelem prodeje jedinců,

– chov druhů živočichů v zajetí, jakož i umělé rozmnožování druhů rostlin za přísně kontrolovaných podmínek tak, aby tato opatření omezila odebírání jedinců z volné přírody,

– hodnocení účinků přijatých opatření.“

11 Článek 16 odst. 1 uvedené směrnice stanoví:

„Neexistuje-li žádné jiné uspokojivé řešení a za podmínky, že populace příslušného druhu přetrvávají navzdory udělené odchylce ve svém přirozeném areálu rozšíření bez negativního ovlivnění v dobrém stavu z hlediska jejich ochrany, mohou se členské státy odchýlit od ustanovení článků 12, 13, 14 a čl. 15 písm. a) a b):

a) v zájmu ochrany volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a ochrany přírodních stanovišť;

b) v zájmu prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku;

c) v zájmu zdraví lidí a veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a s nesporně příznivými důsledky pro životní prostředí;

d) pro účely výzkumu a vzdělání, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo vysazení v původním areálu druhu a chovu a pěstování nezbytných pro tyto účely, včetně umělého rozmnožování rostlin;

e) aby za přísně kontrolovaných podmínek v omezeném rozsahu a na základě výběru povolily odebírání nebo držení omezeného a příslušnými státními orgány stanoveného počtu jedinců určitých druhů uvedených v příloze IV.“

12 Článek 17 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Každých šest let ode dne uplynutí lhůty uvedené v článku 23 vypracují členské státy zprávu o provádění opatření přijatých podle této směrnice. Zpráva musí obsahovat zejména informace o ochranných opatřeních uvedených v čl. 6 odst. 1, jakož i zhodnocení vlivu těchto opatření na stav typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a druhů uvedených v příloze II z hlediska jejich ochrany a hlavní výsledky sledování podle článku 11. Zpráva bude v úpravě stanovené výborem [zřízeným podle článku 20] předložena Komisi a zpřístupněna veřejnosti.“

13 Příloha II směrnice o stanovištích, nadepsaná „Druhy živočichů a rostlin v zájmu Společenství, jejichž ochrana vyžaduje vyhlášení zvláštních oblastí ochrany“ obsahuje *Canis lupus* s upřesněním, že v případě španělských populací se jedná pouze o „populace jižně od Duera“.

14 Příloha IV této směrnice nadepsaná „Druhy živočichů a rostlin v zájmu Společenství, které vyžadují přísnou ochranu“, obsahuje *Canis lupus* „s výjimkou […] španělských populací […] severně od Duera“.

15 Příloha V této směrnice, nadepsaná „Druhy živočichů a rostlin v zájmu Společenství, jejichž odebírání z volné přírody a využívání může být předmětem určitých opatření na jejich obhospodařování“ obsahuje v písm. a) *Canis lupus*, mimo jiné „španělské populace severně od Duera“.

Španělské právo

16 Ley 4/1996 de Caza de Castilla y León (zákon 4/1996 Autonomního společenství Kastilie a León o lovu) ze dne 12. července 1996 (BOE č. 210 ze dne 30. srpna 1996, s. 26650) ve znění Ley 9/2019 (zákon č. 9/2019) ze dne 28. března 2019 (BOE č. 91 ze dne 16. dubna 2019, s. 39643) (dále jen „zákon č. 4/1996“) vyhlásil v článku 7 a příloze I vlka obecného (*Canis lupus*) za „lovný a lovitelný druh“ na severu od řeky Duero. Zákon č. 4/1996 byl zrušen Ley 4/2021 de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (zákon č. 4/2021 o lovu a udržitelném hospodaření s loveckými zdroji Kastilie a Leónu) ze dne 1. července 2021 (BOE č. 172 ze dne 20. července 2021, s. 86581), který v článku 6 a v příloze I.3 rovněž vyhlásil vlka obecného za takový druh. Příloha II bod 4 písm. f) zákona č. 4/2021 stanoví jako období, během něhož je povolen lov tohoto druhu, následující období: od čtvrté neděle v září do čtvrté neděle v únoru následujícího roku. V příloze IV bodě 2 posledně uvedeného zákona je hodnota každého uloveného vlka obecného stanovena na 6 000 eur.

17 Článek 65 odst. 1 ley 42/2007 del Patrimonio Natural y de la Biodiversidad (zákon č. 42/2007 o přírodním dědictví a biologické rozmanitosti) ze dne 13. prosince 2007 (BOE č. 299 ze dne 14. prosince 2007, s. 51275) stanoví, že lov a rybolov ve vnitrozemských vodách lze provádět pouze u druhů, které určí autonomní společenství, přičemž v žádném případě se nesmí jednat o druhy zařazené na seznam volně žijících druhů živočichů s režimem zvláštní ochrany ani o živočichy, jejichž lov a rybolov je zakázán Evropskou unií.

18 Real Decreto 139/2011 para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas (královské nařízení č. 139/2011 o vypracování seznamu druhů volně žijících živočichů s režimem zvláštní ochrany a španělského katalogu ohrožených druhů) ze dne 4. února 2011 (BOE č. 46 ze dne 23. února 2011, s. 20912) obsahuje v příloze seznam druhů volně žijících živočichů, na které se vztahuje režim zvláštní ochrany a jež jsou případně zařazeny do španělského katalogu ohrožených druhů. Tato příloha byla změněna Orden TED/980/2021, por la que se modifica el Anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas (ministerská vyhláška TED/980/2021, kterou se mění příloha královského nařízení č. 139/2011 ze dne 4. února 2011 o vypracování seznamu druhů volně žijících živočichů s režimem zvláštní ochrany a španělského katalogu ohrožených druhů) ze dne 20. září 2021 (BOE č. 226 ze dne 21. září 2021, s. 115283) za účelem zařazení na seznam druhů volně žijících živočichů s režimem přísné ochrany všechny španělské populace vlka obecného. Tato ministerská vyhláška nicméně umožňuje, aby se nadále uplatňovala opatření spočívající v odebírání a odchytu jedinců, která byla přijata autonomními společenstvími před vstupem této vyhlášky v platnost, pokud splňují určité podmínky a omezení. Konkrétně musí být na základě nejlepších dostupných poznatků prokázáno, že tato opatření nemají negativní vliv na příznivý stav dotčeného druhu z hlediska jeho ochrany.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

19 Rozhodnutím ze dne 9. října 2019 Generální ředitelství pro přírodní dědictví a lesnickou politiku Kastilie a Leónu schválilo plán oblastního lovu vlka obecného v honebních oblastech severně od řeky Duero v Kastilii a Leónu pro lovecké sezóny 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022.

20 Tento plán se zakládá na regionálním sčítání vlků obecných z let 2012 a 2013, které bylo součástí celostátního sčítání provedeného v letech 2012 až 2014, jakož i na výročních monitorovacích zprávách, které vyžadují menší úsilí vynaložené při pozorování a sledování, než je úsilí, které vyžaduje příprava sčítání. Uvedený plán na základě dostupných údajů a s použitím různých faktorů odhaduje počet vlků obecných žijících severně od řeky Duero v Kastilii a Leónu před lovem na 1 051 jedinců. Celostátní sčítání odhalilo celkem 297 smeček ve Španělsku, z nichž 179 spadá do sčítání Kastilie a Leónu, což představuje 60,3 % celkového počtu zjištěného na celostátní úrovni. Podle závěrů tohoto plánu by roční úmrtnost přesahující 35 % vedla k poklesu populace tohoto druhu.

21 Dne 14. listopadu 2019 podalo ASCEL odvolání proti rozhodnutí ze dne 9. října 2019, které bylo zamítnuto rozhodnutím Consejero de Fomento y Medio Ambiante (ministr autonomního společenství pro rozvoj a životní prostředí) Autonomního společenství Kastilie a León ze dne 9. března 2020.

22 Dne 17. února 2020 podalo ASCEL žalobu k senátu pro správní spory Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Vrchní soud Kastilie a Leónu, Španělsko), který je předkládajícím soudem. Touto žalobou se domáhá jak zrušení rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ze dne 9. října 2019, tak zrušení samotného tohoto rozhodnutí. Dále vzhledem k tomu, že právní stav před přijetím uvedeného rozhodnutí nelze obnovit, jelikož byli dotčení vlci odstřeleni, ASCEL navrhuje, aby byla žalované v původním řízení uložena povinnost zaplatit náhradu škody způsobené na volně žijících živočiších, která odpovídá hospodářské hodnotě každého jedince odstřeleného v sezónách 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022, tj. částku 9 261 eur za vlka.

23 Předkládající soud uvádí, že ve zprávě, kterou Španělské království v roce 2019 zaslalo Komisi podle článku 17 směrnice o stanovištích za období 2013–2018 (dále jen „zpráva z roku 2019“), se uvádí, že stav vlka obecného byl „nepříznivý a nevhodný“ z hlediska ochrany ve středomořské, atlantské a alpínské oblasti, přičemž první dvě z těchto oblastí zahrnovaly území Kastilie a Leónu.

24 Článek 7 a příloha I zákona č. 4/1996 však vyhlásily vlka obecného za „lovný a lovitelný druh“ severně od řeky Duero.

25 Tento soud má pochybnosti o slučitelnosti tohoto vyhlášení se směrnicí o stanovištích a zabývá se rovněž rozsahem, obsahem a zdrojem vědeckých zpráv, které mohou podpořit rozhodnutí o stavu vlka obecného z hlediska ochrany, a v důsledku toho opatření, jejichž cílem je, aby bylo odebrání jedinců druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin uvedených v příloze V této směrnice z volné přírody, jakož i využívání těchto druhů, slučitelné se zachováním příznivého stavu těchto druhů z hlediska ochrany.

26 Za těchto okolností se Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Vrchní soud Kastilie a Leónu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„Vzhledem k tomu, že cílem každého opatření přijatého členským státem na základě [směrnice o stanovištích] musí být v souladu s jejím čl. 2 odst. 2 zachování nebo obnova příznivého stavu z hlediska ochrany takových živočišných druhů v zájmu Společenství, jako je vlk obecný ([*Canis lupus*]):

1. Brání čl. 2 odst. 2, jakož i články 4, 11, 12, 14, 16 a 17 směrnice o stanovištích tomu, aby zákon autonomního společenství [jako je zákon č. 4/1996 a následně zákon č. 4/2021] označil vlka obecného za ‚lovný a lovitelný druh', takže je povoleno oblastní lovecké využití vlka obecného v honebních oblastech v loveckých sezonách 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022, zatímco je jeho stav z hlediska ochrany podle zprávy [z roku 2019] ‚nepříznivý a nevhodný', což vedlo tento členský stát (článek 4 směrnice o stanovištích) k tomu, aby zařadil všechny španělské populace vlka obecného na seznam druhů volně žijících živočichů s režimem zvláštní ochrany a do španělského katalogu ohrožených druhů, čímž poskytl přísnou ochranu i populacím nacházejícím se severně od řeky Duero?

2. Je s tímto cílem slučitelné, aby byla vlkovi obecnému poskytnuta odlišná ochrana podle toho, zda se nachází severně nebo jižně od řeky Duero, s ohledem na to, že i) z vědeckého hlediska je toto rozlišování v současné době považováno za nevhodné, ii) hodnocení stavu jeho ochrany ve třech oblastech, které ve Španělsku obývá, tedy v alpínské, atlantské a středomořské, je v období 2013–2018 nepříznivé, iii) se jedná o přísně chráněný druh prakticky ve všech členských státech a zejména v Portugalsku, s nímž je dotčená oblast sdílena, a iv) existuje judikatura Soudního dvora ohledně přirozeného areálu rozšíření a územního rozsahu, které je třeba zohlednit při posuzování stavu jeho ochrany, přičemž by bylo více v souladu s touto směrnicí, při zohlednění jejího čl. 2 odst. 3, aby byl vlk obecný zařazen do příloh II a IV bez rozlišování oblastí severně a jižně od řeky Duero tak, aby jeho odchyt a usmrcení byly možné pouze tehdy, když neexistuje jiné uspokojivé řešení za podmínek a v souladu s požadavky, které jsou stanoveny v článku 16?

V případě, že bude odlišné zacházení považováno za odůvodněné:

3) Zahrnuje pojem ‚využívání' uvedený v článku 14 směrnice o stanovištích jeho lovecké využití, tedy jeho lov, s ohledem na zvláštní význam tohoto druhu (který je v jiných územních oblastech prioritní), vzhledem k tomu, že jeho lov byl dosud povolen a jeho stav v období 2013–2018 byl shledán jako nepříznivý?

4) Brání článek 14 směrnice o stanovištích tomu, aby byl vlk obecný vyhlášen zákonem za ‚lovný a lovitelný druh' (článek 7 a příloha I [zákona č. 4/1996], jakož i článek 6 a příloha I zákona č. 4/2021) a aby byl schválen plán oblastního lovu vlka obecného v honebních oblastech nacházejících se severně od řeky Duero v lovných sezonách 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022, aniž byly poskytnuty jakékoli informace umožňující posoudit, zda bylo uskutečněno sledování stanovené v článku 11 směrnice o stanovištích, bez provedení sčítání od roku 2012–2013 a bez dostatečných, objektivních, vědeckých a aktuálních informací o stavu vlka obecného ve spise, který byl použit pro vypracování plánu oblastního lovu, zatímco v období let 2013–2018 ve třech oblastech, které vlk obecný ve Španělsku obývá, a sice v alpínské, atlantské a středomořské, je hodnocení stavu tohoto druhu z hlediska ochrany nepříznivé?

5) Na základě článků 4, 11 a 17 směrnice o stanovištích, jsou zprávami, které je třeba vzít v úvahu za účelem určení stavu vlka obecného z hlediska ochrany (současná a skutečná úroveň populace; současné zeměpisné rozšíření, reprodukční index atd.), takové zprávy, které členský stát vypracovává každých šest let nebo v případě potřeby v kratším období prostřednictvím vědeckého výboru, jako je výbor zřízený královským nařízením 139/2011, s ohledem na to, že populace dotčeného druhu se nacházejí na území různých autonomních společenství, a na potřebu hodnotit opatření, která se týkají místní populace, ‚v širším měřítku' v souladu s rozsudkem ze dne 10. října 2019, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola (C-674/17, EU:C:2019:851)?"

K řízení před Soudním dvorem

27 Předkládající soud požádal Soudní dvůr o projednání této věci ve zrychleném řízení podle článku 105 jednacího řádu Soudního dvora.

28 Na podporu této žádosti tento soud uvedl, že stav vlka obecného z hlediska ochrany je ve Španělsku nepříznivý a že období, v němž je dotčený lov povolen, začne ve čtvrtou neděli v září 2022.

29 Článek 105 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že k žádosti předkládajícího soudu, nebo výjimečně i bez návrhu může předseda Soudního dvora po vyslechnutí soudce zpravodaje a generálního advokáta rozhodnout o projednání předběžné otázky ve zrychleném řízení odchylně od ustanovení tohoto jednacího řádu, pokud povaha věci vyžaduje, aby byla projednána bez zbytečného odkladu.

30 Je třeba připomenout, že použití zrychleného řízení může být odůvodněné v případě, kdy je dáno velké riziko, že do vydání rozhodnutí Soudního dvora dojde k nenapravitelným následkům pro životní prostředí [rozsudek ze dne 7. února 2023, Confédération paysanne a další (Náhodná mutageneze *in vitro*), C-688/21, EU:C:2023:75, bod 27].

31 Předseda Soudního dvora dne 14. července 2022 po vyslechnutí soudce zpravodaje a generální advokátky rozhodl, že žádosti uvedené v bodě 27 tohoto rozsudku se nevyhovuje.

32 I když předkládající soud zdůrazňuje, že pokud jde o loveckou sezónu 2022/2023, období, v němž je dotčený lov povolen, začne ve čtvrtou neděli v září 2022, je třeba uvést, že spor v původním řízení se týká pouze schválení oblastního plánu lovu vlka obecného v honebních oblastech severně od řeky Duero v Kastilii a Leónu v loveckých sezónách 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022.

33 Za těchto okolností a při neexistenci dalších skutečností nelze dospět k závěru, že ve věci v původním řízení existuje velké riziko vzniku nenapravitelných následkům pro životní prostředí až do rozhodnutí Soudního dvora ve smyslu judikatury citované v bodě 30 tohoto rozsudku.

34 Předseda Soudního dvora nicméně rozhodl o přednostním projednání této věci podle čl. 53 odst. 3 jednacího řádu.

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

35 Španělská vláda a Správa autonomního společenství Kastilie a León uplatňují, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřípustná z několika důvodů.

36 Španělská vláda tvrdí, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce již není relevantní pro řešení sporu v původním řízení, jelikož Tribunal Constitucional (Ústavní soud, Španělsko) v rozsudku č. 99/2022 ze dne 13. července 2022 prohlásil relevantní ustanovení zákona č. 4/2021, a zejména jeho přílohu II bod 4 písm. f) za protiústavní, zejména proto, že posledně uvedená ustanovení porušují ministerskou vyhlášku TED/980/2021.

37 Správa autonomního společenství Kastilie a León tvrdí, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřípustná z několika důvodů. Zaprvé má za to, že pro účely rozhodnutí sporu v původním řízení není nezbytné vyložit ustanovení unijního práva, ale je spíše třeba posoudit důkazy založené do spisu. Zadruhé uvádí, že předkládající soud již rozhodl o žalobě podané toutéž žalobkyní proti podobnému plánu a založené na stejných argumentech, jako jsou argumenty uplatněné ve věci v původním řízení. Navíc předkládající soud nevyjádřil v projednávaném případě pochybnosti o výkladu unijního práva. Zatřetí má za to, že spor v původním řízení je vykonstruovaný.

38 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy zavedené článkem 267 SFEU věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, jež bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Týkají-li se tedy položené otázky výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (rozsudek ze dne 21. prosince 2023, Infraestruturas de Portugal a Futrifer Indústrias Ferroviárias, C-66/22, EU:C:2023:1016, bod 33, jakož i citovaná judikatura).

39 Z toho vyplývá, že se na otázky týkající se unijního práva vztahuje domněnka relevance. Odmítnout rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je ze strany Soudního dvora možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudek ze dne 7. dubna 2022, Avio Lucos, C-116/20, EU:C:2022:273, bod 38 a citovaná judikatura).

40 V projednávaném případě je třeba uvést, že věc v původním řízení se týká zejména slučitelnosti dotčené vnitrostátní právní úpravy, která označuje vlka za lovný a lovitelný druh, s unijním právem, jakož i otázky, zda zásah do populace vlka obecného způsobený lovem podle regionálních právních úprav předcházejících rozhodnutí Tribunal Constitucional (Ústavní soud) uvedenému v bodě 36 tohoto rozsudku musí vést k náhradě škody. Toto rozhodnutí se přitom týká pouze období po roce 2021, zatímco věc v původním řízení se týká loveckých sezón od roku 2019. Slučitelnost regionálních právních úprav, o které se jedná ve věci v původním řízení, s unijním právem, je tudíž nadále relevantní pro řešení sporu v původním řízení.

41 Není tedy zjevné, že výklad požadovaný předkládajícím soudem nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, ani že se jedná o hypotetický problém ve smyslu judikatury citované v bodě 39 tohoto rozsudku. Soudní dvůr mimoto disponuje skutkovými a právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny.

42 Důvody nepřípustnosti vznesené španělskou vládou a Správou autonomního společenství Kastilie a León musí být tudíž odmítnuty.

43 Z výše uvedeného vyplývá, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K předběžným otázkám

44 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda články 2, 4, 11, 12, 14, 16 a 17 směrnice o stanovištích musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které je vlk obecný označen za druh, jehož jedinci mohou být loveni na části území tohoto členského státu, kde se na něj nevztahuje přísná ochrana stanovená v čl. 12 odst. 1 této směrnice, když je jeho stav z hlediska ochrany považován za nepříznivý na celém území uvedeného členského státu.

45 Tento soud si konkrétně klade otázku výkladu článku 14 této směrnice a má pochybnosti o slučitelnosti oblastního plánu lovu vlka obecného v honebních oblastech severně od řeky Duero v Kastilii a Leónu s tímto článkem vzhledem k tomu, že stav tohoto druhu z hlediska ochrany byl ve třech oblastech, které ve Španělsku obýval, a sice alpínské, atlantské a středomořské oblasti, ve vztahu k období 2013–2018 shledán nepříznivým.

46 Úvodem je třeba připomenout, že směrnice o stanovištích v prvním bodě odůvodnění uvádí, že zachovávání, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí, včetně ochrany přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin je základním cílem v obecném zájmu Unie.

47 Je třeba především připomenout, že podle článku 12 směrnice o stanovištích ve spojení s přílohou IV písm. a) této směrnice spadá vlk obecný mezi druhy „v zájmu Společenství“, jejichž „přísnou ochranu“ ve smyslu tohoto článku je třeba zajistit.

48 Tento režim přísné ochrany se týká zejména populací vlka obecného nacházejících se jižně od řeky Duero, které jsou výslovně uvedeny v příloze II směrnice o stanovištích jako druh „v zájmu Společenství, jehož ochrana vyžaduje vyhlášení zvláštních oblastí ochrany“.

49 Španělské populace vlka obecného nacházející se severně od této řeky jsou zařazeny do přílohy V směrnice o stanovištích jako druh živočicha v zájmu Společenství, jehož odebírání z volné přírody a využívání může být předmětem opatření na jeho obhospodařování, a tudíž se na ně vztahuje článek 14 této směrnice.

50 V tomto ohledu je třeba uvést, že okolnost, že je druh živočicha nebo rostliny v zájmu Společenství zařazen do přílohy V směrnice o stanovištích, neznamená, že jeho stav z hlediska ochrany musí být v zásadě považován za příznivý. Kromě okolnosti, že členské státy sdělují Komisi stav těchto druhů na svém území, je totiž nutno konstatovat, že toto zařazení znamená pouze to, že s ohledem na povinnost sledování stanovenou v článku 11 této směrnice a za účelem zajištění jejího cíle „může“ být uvedený druh předmětem opatření na jeho obhospodařování, na rozdíl od druhů uvedených v příloze IV a) uvedené směrnice, na které se v každém případě vztahuje systém přísné ochrany stanovený v článku 12 téže směrnice.

51 Takové zařazení totiž nelze vykládat ve smyslu, který by byl v rozporu s cílem sledovaným směrnicí o stanovištích, jímž je, jak vyplývá z čl. 2 odst. 1 této směrnice, přispět k zajištění biologické rozmanitosti prostřednictvím ochrany přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na evropském území členských států, přičemž odstavec 2 tohoto článku výslovně stanoví, že cílem opatření přijímaných na základě této směrnice je zachování nebo obnova příznivého stavu z hlediska ochrany u přírodních stanovišť, druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v zájmu Společenství.

52 Pokud jde o opatření na obhospodařování, jejichž předmětem mohou být takové druhy zařazené do přílohy V směrnice o stanovištích, jako jsou populace vlka obecného nacházející se severně od řeky Duero, je třeba zaprvé uvést, že čl. 14 odst. 1 této směrnice stanoví, že [p]okud to na základě sledování podle článku 11 pokládají členské státy za nezbytné, přijmou opatření zajišťující, že odebírání jedinců druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin uvedených v příloze V z volné přírody, jakož i jejich využívání bude slučitelné se zachováním jejich příznivého stavu z hlediska jejich ochrany“.

53 Ze samotného znění tohoto ustanovení vyplývá, že členské státy mají určitý prostor pro uvážení při určování nezbytnosti přijmout opatření na základě uvedeného ustanovení, která mohou omezit využívání druhů zařazených do přílohy V směrnice o stanovištích.

54 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že podle čl. 14 odst. 2 této směrnice se tato opatření mohou týkat vstupu na určitá území, zákazu odebírání jedinců z volné přírody a využívání určitých populací nebo vytvoření systémů kvót. Pokud tudíž zahrnují pravidla lovu, jak vyplývá ze čtvrté odrážky tohoto ustanovení, je třeba konstatovat, že opatření přijatá na základě tohoto článku mohou omezit, a nikoli rozšířit odebírání dotčených druhů.

55 Dále, jak uvádí Komise, prostor pro uvážení zmíněný v bodě 53 tohoto rozsudku je omezen povinností dbát na to, aby odebírání jedinců určitého druhu z volné přírody a využívání těchto jedinců bylo slučitelné se zachováním příznivého stavu tohoto druhu z hlediska jeho ochrany.

56 Je totiž třeba připomenout, že jakékoli opatření přijaté členským státem na základě směrnice o stanovištích musí mít v souladu s čl. 2 odst. 2 této směrnice za cíl zachování nebo obnovu příznivého stavu z hlediska ochrany u živočišných druhů v zájmu Společenství.

57 Kromě toho, jak vyplývá z patnáctého bodu odůvodnění směrnice o stanovištích, měl unijní normotvůrce za to, že pro některé druhy rostlin a živočichů je třeba vytvořit obecný systém ochrany, že by měla být provedena opatření pro péči o některé druhy, „pokud je to nutné vzhledem ke stavu jejich ochrany“, a to včetně zákazu určitých metod odchytu nebo usmrcování, přičemž za určitých podmínek mohou být přípustné odchylky. Jak přitom potvrzuje slovní spojení „pokud je to nutné vzhledem ke stavu jejich ochrany“, musí být přijetí takových opatření odůvodněno nutností zachovat nebo obnovit příznivý stav dotčeného druhu z hlediska ochrany.

58 Z toho vyplývá, jak uvedla generální advokátka v bodě 71 svého stanoviska, že čl. 14 odst. 1 směrnice o stanovištích musí být vykládán v tom smyslu, že lovecké využití může být omezeno nebo zakázáno, je-li to nezbytné pro zachování nebo obnovu příznivého stavu dotčeného druhu z hlediska ochrany.

59 Dále je třeba upřesnit, že podle článku 11 směrnice o stanovištích mají členské státy povinnost sledovat stav přírodních stanovišť a druhů zmíněných v článku 2 z hlediska jejich ochrany se zvláštním zřetelem na prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy. Toto sledování je zásadní pro zajištění dodržování podmínek stanovených v článku 14 této směrnice a pro určení nezbytnosti přijmout opatření, která zajistí slučitelnost využívání tohoto druhu se zachováním příznivého stavu z hlediska jeho ochrany, a je samo o sobě jedním z opatření nezbytných k zajištění ochrany uvedeného druhu. Druh tudíž nemůže být předmětem loveckého využívání, pokud není zajištěno účinné sledování stavu tohoto druhu z hlediska ochrany

60 V souladu s definicí uvedenou v čl. 1 písm. i) směrnice o stanovištích je stav druhu z hlediska ochrany považován za příznivý, jestliže údaje o populační dynamice příslušného druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště. Zadruhé, přirozený areál rozšíření druhu nesmí být a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen. Zatřetí je třeba, aby existovala, a pravděpodobně v dohledné době i nadále existovala dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací (rozsudek ze dne 10. října 2019, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola, C-674/17, EU:C:2019:851, bod 56).

61 Pojem „přirozený areál rozšíření“, který je jedním z kritérií, jež musí být zohledněna při určení, zda je stav druhu z hlediska ochrany příznivý, je v případě chráněných živočišných druhů, které stejně jako vlk obecný obývají rozsáhlá území, širší než zeměpisný prostor, který vykazuje fyzické nebo biologické prvky nezbytné pro jejich život a reprodukci (rozsudek ze dne 11. června 2020, Alianța pentru combaterea abuzurilor, C-88/19, EU:C:2020:458, bod 38).

62 Dále vzhledem k tomu, že dopad odebírání z volné přírody a využívání dotčeného druhu na stav tohoto druhu z hlediska ochrany musí být hodnocen „na základě sledování podle článku 11“, členské státy musí při přijímání rozhodnutí povolujících lov uvedeného druhu podle čl. 14 odst. 1 této směrnice tato rozhodnutí odůvodnit a poskytnout údaje ze sledování, na kterých se tato rozhodnutí zakládají.

63 Je třeba vzít v úvahu nejen údaje týkající se populací dotčeného druhu, které jsou předmětem dotčeného využívání, ale také dopad tohoto využívání na stav tohoto druhu z hlediska ochrany v širším měřítku na úrovni biogeografické oblasti, nebo i pokud je to možné na přeshraniční úrovni (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. října 2019, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola (C-674/17, EU:C:2019:851, bod 61).

64 V tomto ohledu je třeba uvést, že článek 17 směrnice o stanovištích ukládá členským státům, aby každých šest let vypracovaly a předložily Komisi zprávu o provádění této směrnice za účelem dosažení cíle zachování „příznivého stavu z hlediska ochrany“ definovaného v článku 1 uvedené směrnice. Tato zpráva musí obsahovat hlavní výsledky sledování podle článku 11 této směrnice. Kromě toho musí obsahovat tři části, a sice část obsahující obecné informace o provádění této směrnice, část týkající se hodnocení stavu jednotlivých druhu z hlediska ochrany a část zabývající se stanovišti. Uvedená zpráva se musí týkat všech stanovišť a druhů nacházejících se na území dotčeného členského státu.

65 Z toho vyplývá, že hodnocení stavu druhu z hlediska ochrany a vhodnosti přijetí opatření založených na článku 14 směrnice o stanovištích musí být provedeno s přihlédnutím nejen ke zprávě vypracované podle článku 17 této směrnice, ale i k nejnovějším vědeckým poznatkům získaným prostřednictvím sledování upraveného v článku 11 uvedené směrnice. Tato hodnocení musí být prováděna nejen na místní úrovni, ale také na úrovni biogeografické oblasti, či dokonce na přeshraniční úrovni

66 Kromě toho je třeba věnovat zvláštní pozornost tomuto sledování v případě, že je tento druh uveden v příloze II a v příloze IV písm. a) této směrnice pro určité oblasti, a v příloze V uvedené směrnice pro sousední oblasti, a je-li tam obecně považován za „druh v zájmu Společenství“.

67 V projednávaném případě však, jak vyplývá z údajů poskytnutých předkládajícím soudem, podle zprávy z roku 2019, která musí být považována za referenční dokument relevantní pro účely určení stavu vlka obecného z hlediska ochrany ve Španělsku v průběhu období, o které se jedná ve věci v původním řízení, je stav populací vlka obecného z hlediska ochrany „nepříznivý

a nevhodný“ ve Španělsku ve třech biogeografických oblastech obývaných vlkem obecným v tomto členském státě, a sice v alpínské, atlantské a středomořské oblasti, včetně oblastí nacházejících se severně a jižně od řeky Duero.

68 Kromě toho z těchto údajů vyplývá, že Autonomní společenství Kastilie a León k této zprávě při vypracování plánu loveckého využití pro sezóny 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022 nepřihlédlo.

69 Pokud je přitom podle informací poskytnutých předkládajícím soudem stav živočišného druhu z hlediska ochrany nepříznivý, jako je tomu v projednávaném případě, musí příslušné orgány, jak uvedla generální advokátka v bodě 91 svého stanoviska, přijmout opatření ve smyslu článku 14 směrnice o stanovištích za účelem zlepšení stavu dotčeného druhu z hlediska ochrany tak, aby jeho populace dosáhly v budoucnu udržitelného příznivého stavu z hlediska ochrany. Omezení nebo zákaz lovu v návaznosti na zjištění nepříznivého stavu uvedeného druhu z hlediska ochrany tedy mohou být považovány za opatření nezbytné k obnovení jeho příznivého stavu z hlediska ochrany.

70 Jak totiž bylo připomenuto v bodě 56 tohoto rozsudku, přijetí opatření založených na tomto článku je v každém případě povoleno pouze tehdy, když tato opatření přispívají k zachování nebo obnově příznivého stavu dotčených druhů z hlediska jejich ochrany. Pokud tedy analýzy provedené v dotčeném členském státě ve vztahu k druhům uvedeným v příloze V směrnice o stanovištích poskytují výsledky, které mohou prokázat nezbytnost zásahu na vnitrostátní úrovni, může tento členský stát omezit, a nikoli rozšířit činnosti uvedené v tomto článku, aby bylo odebrání jedinců těchto druhů z volné přírody slučitelné s cíli této směrnice.

71 Jak uvedla generální advokátka v bodě 99 svého stanoviska, takové opatření je nutné zvláště tehdy, když je stav dotčeného druhu nepříznivý z hlediska ochrany zejména z důvodu ztrát jedinců. I když jsou tyto ztráty způsobeny hlavně jinými důvody, může se ukázat nezbytným nepovolit lov, který by vedl k dalším ztrátám.

72 Pokud totiž v souladu se zásadou obezřetnosti zakotvenou v čl. 191 odst. 2 SFEU platí, že pokud po posouzení nejlepších existujících vědeckých poznatků přetrvává nejistota ohledně toho, zda je využívání určitého druhu v zájmu Společenství slučitelné se zachováním příznivého stavu tohoto druhu z hlediska ochrany, dotčený členský stát nesmí takové využívání povolit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. října 2019, C-674/17, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola, EU:C:2019:851, bod 66).

73 Konečně je třeba uvést, že zásada obezřetnosti znamená, že v případě, že přetrvává nejistota o existenci a rozsahu rizika, lze přijmout ochranná opatření a nemusí se čekat na úplné prokázání skutečné existence a závažnosti těchto rizik (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. května 2021, Bayer CropScience a Bayer v. Komise, C-499/18 P, EU:C:2021:367, bod 80).

74 Z výše uvedeného vyplývá, že opatření na ochranu určitého druhu, jako je omezení nebo zákaz lovu, mohou být považována za nezbytná, pokud na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků přetrvává nejistota ohledně stávajících rizik pro zachování příznivého stavu tohoto druhu z hlediska ochrany.

75 Ostatně je třeba uvést, že jak vyplývá ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, Španělské království přijalo ministerskou vyhlášku TED/980/2021, která zahrnula veškerou španělskou populaci vlka obecného, včetně populace Kastilie a Leónu nacházející se severně od řeky Duero, do vnitrostátního seznamu volně žijících druhů, na které se vztahuje režim přísné ochrany.

76 V tomto ohledu je třeba uvést, že i když směrnice o stanovištích přebírá rozlišení mezi populacemi vlka obecného nacházejícími se jižně od řeky Duero a populacemi nacházejícími se severně od této řeky, v souladu s článkem 193 SFEU nebrání ochranná opatření přijatá na základě článku 192 SFEU, který je právním základem této směrnice, tomu, aby každý členský stát zachovával a zaváděl přísnější ochranná opatření.

77 Je třeba dodat, že v rámci přísné ochrany poskytované na základě článku 12 směrnice o stanovištích lze odchyt a usmrcování povolit pouze výjimečně, pokud neexistuje jiné uspokojivé řešení a pokud odchylka nemá negativní vliv na zachování příznivého stavu populací dotčených druhů z hlediska ochrany v jejich přirozeném areálu rozšíření, a v souladu s požadavky článku 16 této směrnice. Soudní dvůr kromě toho upřesnil, že výjimka založená na čl. 16 odst. 1 směrnice o stanovištích musí být použita konkrétně a jednotlivě, aby reagovala na přesně vymezené požadavky a specifické situace (rozsudek ze dne 10. října 2019, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola, C-674/17, EU:C:2019:851, bod 41 a citovaná judikatura).

78 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položené otázky odpovědět tak, že článek 14 směrnice o stanovištích musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které je vlk obecný vyhlášen za druh, jehož jedinci mohou být loveni na části území tohoto členského státu, kde se na něj nevztahuje přísná ochrana stanovená v čl. 12 odst. 1 této směrnice, když je stav tohoto druhu z hlediska ochrany v uvedeném členském státě kvalifikován jako „nepříznivý a nevhodný“. V tomto ohledu je třeba zohlednit zprávu vypracovávanou každých šest let podle článku 17 uvedené směrnice, všechny nejnovější vědecké poznatky, včetně poznatků získaných sledováním podle článku 11 téže směrnice, jakož i zásadu obezřetnosti zakotvenou v čl. 191 odst. 2 SFEU.

K nákladům řízení

79 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 14 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ve znění směrnice Rady 2013/17/EU ze dne 13. května 2013

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání právní úpravě členského státu, podle které je vlk obecný vyhlášen za druh, jehož jedinci mohou být loveni na části území tohoto členského státu, kde se na něj nevztahuje přísná ochrana stanovená v čl. 12 odst. 1 této směrnice, když stav tohoto druhu z hlediska ochrany v uvedeném členském státě je kvalifikován jako „nepříznivý a nevhodný“. V tomto ohledu je třeba zohlednit zprávu vypracovávanou každých šest let podle článku 17 uvedené směrnice, všechny nejnovější vědecké poznatky, včetně poznatků získaných sledováním podle článku 11 téže směrnice, jakož i zásadu obezřetnosti zakotvenou v čl. 191 odst. 2 SFEU.

Podpisy